

— προσεβλήθησαν οἱ ὀδόντες, πρέπει ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς νὰ προσκαλῇται ὁ ὀδοντοίατρος πρὸς ἀπομάκρυνσιν μὲν τῶν μαλακυνθέντων καὶ διεφθαρμένων μερῶν, πρὸς πλήρωσιν δὲ τοῦ ὀδόντος διὰ καταλλήλου ὕλης. Ἡ πλήρωσις εἶνε τὸ ἀριστὸν μέσον πρὸς σωτηρίαν· ὅλα τᾶλλα ἱαματικὰ τῶν ὀδόντων ὕδατα τὰ τοσάκις μὲν ἐπαινούμενα, πλειστάκις δὲ δυστυχῶς ἐν χρήσει ὄντα εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσι, τὸ πολὺ πολὺ δὲν βλάπτουσι, συχνότατα δὲ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐντελῇ καταστροφὴν διὰ τῶν δραστικῶν αὐτῶν συστατικῶν, κατευναζόντων μὲν προσκαίρως τὸ ἄλγος, ἐπιφερόντων δ' ἀντὶ τούτου βλάβην ἀνεπανόρθωτον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὕγιας. Ἀντὶ ὅλων τούτων ἀξιοσύστατος εἶνε ὀδοντόκοις ἐκ τιτάνου, καὶ ὕδωρ ἐξ ἐκκαθαρισμένου οἶνοπνεύματος καὶ τινῶν σταγόνων ἐλαίου πεπερίτιδος μίνθης. Δέον δὲ ν' ἀποφεύγεται ἡ χρήσις ἀνθρακος φιλύρας, διότι ὅσον λεπτῶς καὶ ἂν ᾖ κοπανισμένη, εὐχερῶς εἰσδύει ὑπὸ τὸν οὐρανίσκον καὶ ἐνίοτε προξενεῖ τὴν πτώσιν τῶν ὀδόντων. Ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν δέον νὰ ἐκκαθαρίζονται οἱ ὀδόντες, νὰ πλύνηται τὸ στόμα μεθ' ἑκαστον φαγητὸν καὶ διὰ τινος ὀδοντογλυφίδος, μὴ συνισταμένης ἐν τούτοις ἐκ μετάλλου, ν' ἀπομακρύνωνται τὰ ἀνὰ μέσον τῶν ὀδόντων παρεισχωρήσαντα λείψανα τῶν τροφῶν.

Ἄλλος ἐχθρὸς τῶν ὀδόντων πάντοτε σχεδὸν παρορώμενος εἶνε ἡ φέκλη, ἥτοι ὕλη τις σχηματιζομένη ἐκ τοῦ σιά-

λου καὶ περικαλύπτουσα συνήθως τοὺς κάτω τομεῖς, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ τοὺς γομφίους. Κατὰ τὴν σκληρότητα καὶ τὸ χρῶμα εἶνε διάφορος καὶ ὅσῳ μελανωτέρα εἶνε, τόσοις δυσκολώτερον ἀπομακρύνεται, πάντοτε δὲ εἶνε ἐπιβλαβής. Ἐνίοτε ὅταν συσσωρευθῇ εἰς μεγάλην ποσότητα, τόσοις ἐρεθίζει τὸν οὐρανίσκον, ὥστε οὗτος αἰμορραγεῖ καὶ μετὰ τὴν ἐλαφροτέραν ἐπαφὴν· τέλος δὲ ἀπογυμνεῖ καὶ αὐτὰς τὰς ρίζας τῶν ὀδόντων, οἵτινες καταπίπτουσι. Τούλαχιστον ἀπᾶς τοῦ ἔτους δέον νὰ συμβουλευώμεθα τὸν ὀδοντοίατρον, ἀλλὰ ἡμεῖς πράττομεν τοῦτο, ὅταν καταστῶσιν οἱ πόνοι ἀνυπόφοροι. Καὶ καταπραΰνονται μὲν οὗτοι προσκαίρως διὰ χλωροφορμίου, ἐλαίου καρυοφύλλων, κρεωσότου, φανικοῦ ὀξέος ἢ νατρίου, ἀλλὰ θεραπεία ἐπέρχεται μόνον διὰ τῆς πληρώσεως, ἐὰν ὅπωςδῆποτε καὶ αὕτη ᾖ δυνατή. Ἐὰν δὲ δὲν παύωσιν οἱ πόνοι οὔτε διὰ φαρμάκων, οὔτε διὰ τῆς πληρώσεως, οὐδὲν ἄλλο μένει ἢ νὰ ἐξαχθῇ ὁ ὀδὸς καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τεχνητοῦ. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουσιν ἀπέχθειαν τινα πρὸς τοὺς τεχνητοὺς ὀδόντας, ἀλλ' ἀδίκως, διότι διὰ τὴν ὑγιεινὰν πάντως ὠφελιμώτερον εἶνε νὰ ἔχωμεν τεχνητούς ὀδόντας ἢ οὐδένα.

Εἶθε νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ὀλίγαι αὗται γραμμαὶ καὶ εἶθε μάλιστα αἱ μητέρες νὰ καταβάλλωσι μείζονα φροντίδα ὑπὲρ τῶν ὀδόντων τῶν τέκνων των.

B. X.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

τοῦ

ΣΟΠΕΓΧΑΟΥΕΡ.

Πᾶσα ἀνθρωπίνη ἀρετὴ εἶνε συγγενὴς ἐλαττώματί τι, εἰς ὃ ἀπειλεῖ νὰ μεταβληθῇ· ἐν τούτοις καὶ τὰνάπαλιν πᾶν ἐλάττωμα εἶνε συγγενὲς προτερήματι. Διὰ τοῦτο ἡ πλάνη, εἰς ἣν, ὅσον ἀφορᾷ ἀνθρώπον τινα, περιπίπτομεν, προέρχεται συχνάκις ἐκ τοῦ ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆς γνωριμίας ἡμῶν ἐποιήσαμεν σύγχυσιν τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῖς προτερημάτων, ἡ τοῦναντίον· οὕτω π. χ. ὁ προσεκτικὸς φαίνεται ἡμῖν δειλός, ὁ φειδωλὸς φιλάργυρος ἢ ὁ σπάταλος, ἐλευθέριος, ὁ βάναστος εὐθύς καὶ εἰλικρινής, ὁ ἀναιδής, τολμηρὸς καὶ οὕτω καθεξῆς.

* * *

Ὅπως ἀντὶ ἀργύρου χαρτονόμισμα, οὕτω κυκλοφοροῦσιν εἰς τὸν κόσμον ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐκτιμήσεως καὶ φιλίας αἱ ἐξωτερικαὶ ἐνδείξεις καὶ ὅσον τὸ δυνατόν φυσικαὶ αὐτῶν ἀπομιμήσεις. Ἐν τούτοις ἀφ' ἑτέρου εἶνε πάλιν ζήτημα, ἂν ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἀξιοὶ πραγματικῶς ἀληθοῦς φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως.

Ἡ ἀληθὴς καὶ ἀκραφνὴς φιλία προϋποθέτει καθαρὸς ὀντικειμενικὴν καὶ εἰς οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἀποβλέπουσαν συμμετοχὴν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ὀδύνης τοῦ ἄλλου. Ὁ ἐγωϊσμὸς ὅμως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τόσοις ἀντίκειται εἰς τοῦτο, ὥστε ἡ ἀληθὴς φιλία ἀνάγεται εἰς ἐκεῖνα τὰ πράγματα, περὶ ὧν, ὡς καὶ περὶ τῶν θαλασσίων ὄψεων, ἀγνοοῦμεν, ἂν ᾖ μυστικὰ ἢ πραγματικῶς ὑπάρχουσιν. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι διάφοροι καὶ ἐπὶ διαφόρων κρυφίων ἐγωϊστικῶν βάσεων στηριζόμενοι μεταξὺ ἀνθρώπων συνδυασμοί, οἵτινες ἔχουσι καὶ σταγόνας τινὰς τῆς ἀληθοῦς ἐκείνης καὶ ἱερᾶς

φιλίας, δι' ἧς τόσοις ἐξευγενίζονται, ὥστε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῶν ἀτελειῶν δικαίως δύνανται νὰ φέρωσι τὸ ὄνομα τῆς φιλίας. Οἱ δεσμοὶ οὗτοι κεῖνται πολὺ ὑψηλὰ παρὰ τὰς καθημερινὰς σχέσεις, αἵτινες εἶνε τοιαῦται, ὥστε μετὰ τῶν πλείστων ἐκ τῶν καλῶν ἡμῶν γνωρίμων οὐδεμίαν πλέον λέξιν θ' ἀντηλλάσσομεν, ἐὰν ἡκούομεν πῶς ὁμιλοῦσι περὶ ἡμῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μας. —

Οἱ φίλοι ἀποκαλοῦσιν ἑαυτοὺς εἰλικρινεῖς· οἱ ἐχθροὶ εἶνε τοιοῦτοι, δι' ὃ καὶ τούτων τὰς κατηγορίας πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμεν, ὥς τι πικρὸν φάρμακον, ὅπως γνωρίσωμεν ἑαυτούς.

* * *

Ἡ τιμὴ ἀντικειμενικῶς μὲν εἶνε ἡ γνώμη τῶν ἄλλων περὶ τῆς ἀξίας ἡμῶν, ὑποκειμενικῶς δὲ ὁ φόβος ἡμῶν περὶ τῆς γνώμης ταύτης. Ὑπὸ τὴν τελευταίαν τῆς ιδιότητος πολλὰκις ἐξασκεῖ λίαν ἐπωφελῇ, καίτοι οὐχὶ καθαρῶς ἠθικὴν, ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ τιμίου ἀνθρώπου.

Ἡ τιμὴ ὑπὸ τινὰς ἐπόψεις ἔχει ἀρνητικὸν χαρακτῆρα ἀντιθέτως δηλαδὴ πρὸς τὴν δόξαν, ἔχουσιν θετικόν. Διότι ἡ τιμὴ δὲν εἶνε γνώμη περὶ ἐκτάκτων καὶ εἰς μόνον τὸ ἄτομον τοῦτο προσήκουσάν ἰδιοτήτων, ἀλλὰ μόνον περὶ ἐκείνων, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προϋποτίθενται ὑπάρχουσαι παρ' αὐτῷ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν δηλοῖ αὕτη ὅτι τὸ ἄτομον τοῦτο οὐδεμίαν ποιεῖ ἐξαίρεσιν, ἐν ᾗ ἡ δόξα τὰνάπαλιν σημαίνει. Ἡ δόξα δέον ν' ἀποκτηθῇ ἐν πρώτοις, ἐν ᾗ ἡ τιμὴ δέον νὰ μὴ ἀπωλεσθῇ. Συνεπεία δὲ τούτου ἡ μὲν ἑλλειψὶς δόξης εἶνε ἀφάνεια, εἶνέ τι ἀρνητικόν, ἑλλειψὶς δὲ τιμῆς εἶνε αἰσχύνη, εἶνέ τι δηλαδὴ θετικόν.

